

NA DÓLCU



II. SITUACIJA

Inga: Hãjdemo kroz Kamènita vrãta do Tkãlçićeve ùlice.

Ana: Dòbra idéja. Mèni je tã ùlica jãko drãga. Mòžemo pòpiti kãfu u jèdnom od prèlèpìh, màlih kafíca.

Helga: Mòže, ali jã vas çàstim. Tkãlça je pòznato *m*èsto okúpljanja mlãdeži.

Ana: A pòtom çemo òtiçi na Dòlac. Mòram kúpiti hrãnu za vikend.

Inga: Tì çeš kupòvati, a Hèlga i jã çemo ^{drveta} razglédati rúčne rádove. Ìma svãkojãkih prèdmeta od drva, plãtna, kerãmike, vùne ...

Helga: Tãmo çu kúpiti màle ^{pòklone} dãrove za svòje priãatelje u Àustriji.

Inga: I za ùspomenu na Zãgreb. Ìma lùtakã u šestìnskoj nãrodnoj nòšnji.

Ana: A jã çu kúpiti vòca, pòvrca, jãjã, sira i riðu, svãkako.

Inga: Nèmòj prèviše. Mòžemo rúçati u restorãnu.

